

LFÖLDI MŰHELY

Baka István

Angyal

A rozsdaszeplős konzervdobozok
nedvedző csikkek papírcsafatok
között a fénnel drótozott eget
elhagyva tán egy angyal lépeget

az alkony felborított pléhedénye
alatt homály van bárha kásafénye
még csordogál és néhol lámpa gyúl
és ő üveglő szárnyakkal vonul

a rozsdacette konzervdobozok
elázott csikkek szétdúlt mondatok
között de mégis mindenektől távol
akárha jőne száz évvel korábbról

és sűrű egyre sűrűbb a sötétség
micsoda sóvárgás micsoda kétség
rezeg kocsonyás-sárga szárnyain
míg körbejár a park sétányain

még rácsöppen az alkony kásafénye
csillagszilánk hull eszelős szemébe
pokol volt föld mienny most mind tófenék
s megtölti géproncs rongy és törmelék